

РЕШЕНИЕ

№ 65

гр. Разград, 02.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РАЗГРАД, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Лазар Й. Мичев

Членове: Емил Д. Стоев
Пламен М. Драганов

при участието на секретаря Мариан В. Найденов
в присъствието на прокурора С. С. Осм.
като разгледа докладваното от Емил Д. Стоев Въззивно наказателно дело от
общ характер № 20223300600173 по описа за 2022 година

Производството е по чл. 327 НПК.

Въззивното производство е образувано по жалба от подс. Г. ЯК. К. от
гр. Цар Калоян, ЕГН ***** против присъда №24/26.04.2022 г. по нохд
№116/2022 г. на Районен съд Разград.

Постъпила е жалба (вх. №3913/12.05.2022 г. на РС Разград) от подс. Г.
ЯК. К.. Подсъдимата заявява недоволство от постановената присъда. Заявява,
че гражданските иски не е следвало да се уважават, тъй като са погасени по
давност.

Искането е да се измени присъдата в наказателната част и да се намали
наказанието и да се отмени в гражданската част като се отхвърлят
предявените иски или алтернативно да се намалят.

Няма направени доказателствени искания.

В съдебно заседание адв. Д. Борисов - защитник на подс. К. поддържа
жалбата и моли да се наложи значително по-леко по вид и размер наказание.
Излага доводи, че няма умисъл в действията на подсъдимата, която нито има
необходимите знания, умения, ресурс, медицински познания. Според адв.
Борисов подсъдимата изпитала здравословен дискомфорт, посетила лекар,
последвала е една процедура, която приключва с издаване на документ с
невярно съдържание, но подсъдимата няма вина за това. При съставяне на

документите е ползван печат на институцията, което в очите на обвиняемата е един документ редовен, законен, от който тя се е възползвала. Защитникът посочва смекчаващи вината обстоятелства, които съдът следва да съобрази - липсата на необходимите знания и познания медицински, обстоятелството, че тя е имала и има към настоящия момент има здравословни проблеми. Защитникът счита, че по отношение гражданските иски, съдът е следвало да се съобрази с направените възражения за изтекла давност, ако не изцяло по отношение пълния размер на предявените граждански иски, то поне на част от размера на тези предявени иски. Излага доводи, че е налице давност по отношение периодични плащания, тъй като плащанията за пенсии и издръжка са периодични и законодателят е въвел кратка погасителна давност, която е следвало да бъде съобразена от районния съд.

Препис от жалбата е връчен на РП Разград на 23.05.2022 г., на НОИ на 31.05.2022 г. и на АСП на 23.05.2022 г.

В срока по чл. 322 НПК не са постъпили възражения.

В съдебно заседание прокурорът заявява, че счита жалбата за неоснователна, тъй като са изяснени всички факти и обстоятелства, относно размера на щетата, не намира основание за намаляване на присъдата или нейното изменение, тъй като близо 13 години подсъдимата се е възползвала от тези неистински ТЕЛК решения. Намира възражението за изтекла давност за неоснователно.

Становището на представителя на НОИ - юрисконсулт Василева, изразено в съдебно заседание е, че посочените в жалбата възражения са неоснователни. Съгласно чл. 114, ал. 3 ЗЗД давността за вземания от непозволени увреждане започва да тече откриване на дееца, а досъдебното производство срещу подсъдимата е образувано през 2018 г. и няма изтекла погасителна давност до настоящия момент.

Становището на представителя на АСП – юрисконсулт И.а, изразено в съдебно заседание е, че жалбата е неоснователна и моли присъдата да бъде потвърдена, тъй като постановеният съдебен акт е законосъобразен, правилен и подкрепен от събраните в хода на производството доказателства.

Съставът на въззивния съд, след запознаване с делото, като взе предвид доводите и становищата на страните, с оглед характера на въззивната проверка и обхвата ѝ по чл. 314 от НПК, **установи:**

Жалбата е подадена против подлежащ на въззивна проверка съдебен акт, в срока по чл. 319 НПК и от лице, което е оправомощено, съгласно чл. 318,

С обжалваната присъда РС Разград признал подсъдимата Г. ЯК. К. за виновна в това, че в периода от 05.01.2005 г. до 31.08.2018 г., в гр. Разград и в гр. Цар Калоян, в условията на продължавано престъпление, чрез използване на неистински официални документи - експертно решение № 4078/06.12.2004 г. и експертно решение №2043/25.08.2006 г., на които е придаден вид, че са издадени от ТЕЛК за общи заболявания при МБАЛ „Св.Иван Рилски-Разград”АД, представени както следва:

1. ЕР № 4078/06.12.2004 г., представено: на 05.01.2005 г., в гр.Разград, пред Е.С.Я. - служител на Районно управление „Социално осигуряване“- гр. Разград /сега ТП на НОИ-гр.Разград/; на 01.04.2005г., в гр. Цар Калоян, пред Т.Д.Д. - служител на Дирекция „Социално подпомагане“- гр. Разград; на 05.01.2006 г., в гр. Цар Калоян, пред А.А.У. - служител на Дирекция „Социално подпомагане“- гр. Разград;

2. ЕР № 2043/25.08.2006 г., представено на 29.09.2006 г., в гр. Цар Калоян, пред Т.Д.Д. - служител на Дирекция „Социално подпомагане“-гр. Разград; на 28.10.2011 г., в гр. Цар Калоян, пред Й.И.Й. - служител на Дирекция „Социално подпомагане“- гр. Разград и на 25.11.2016 г., в гр. Цар Калоян, пред Й.И.Й. - служител на Дирекция „Социално подпомагане“- гр. Разград, е получила в гр. Цар Калоян и в гр. Разград, без правно основание, чуждо движимо имущество, а именно: пари, на обща стойност 27 252.15 лева, представляващи изплатени лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване и лична социална пенсия за инвалидност, собственост на НОИ гр. София и пари, на обща стойност 3 133.75 лева, представляващи изплатени месечни добавки за социална интеграция за транспортни услуги, месечни добавки за социална интеграция за диетично хранене и лекарствени продукти и месечни добавки за социална интеграция за безплатно пътуване с БДЖ /билети/, собственост на Агенция за социално подпомагане - гр.София, всичко на обща стойност 30 385.90 лева, с намерение да го присвои - престъпление по чл. 212, ал. 1, пр. 2 във вр. с чл. 26, ал. 1 НК, поради което и на основание чл. 58а от НК наложил наказание ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА за срок от ЕДНА ГОДИНА И ЧЕТИРИ МЕСЕЦА, като на основание чл. 66, ал. 1 НК отложил изтърпяването на така наложеното наказание за изпитателен срок от ТРИ ГОДИНИ.

Осъдил подсъдимата да заплати на:

- НАЦИОНАЛЕН ОСИГУРИТЕЛЕН ИНСТИТУТ ГР. СОФИЯ сумата от 27 252,15 лв., ведно със законната лихва, считано от 01.05.2018 г. до окончателното изплащане на сумата.

- АГЕНЦИЯ ЗА СОЦИАЛНО ПОДПОМАГАНЕ ГР. СОФИЯ сумата от 3133,75 лв. ведно със законната лихва, считано от 31.08.2018 г. до окончателното изплащане на сумата.

Съдът се произнесъл по веществените доказателства и присъдил в тежест на подсъдимата разноски и държавна такса върху уважените

граждански искиове.

В съдебно заседание на 26.04.2022 г. подс. Г. ЯК. К. се е явила със защитник – адв. Д. Борисов и признала фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, като са се съгласила да не се събират доказателства за тези факти.

Производството пред първинстанционния съд е протекло по реда на Глава 27 от НПК – подсъдимата признала фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и се съгласила да не се събират доказателства за тези факти. С оглед на това и след като първоинстанционният съд, с определение по чл. 372, ал. 4 НПК, е обявил, че при постановяване на присъдата ще ползва самопризнанието, без да събира доказателства за фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, предвид това, че самопризнанието се подкрепя от събраните в ДП доказателства, то съгласно чл. 373, ал. 3 НПК, установената фактическа обстановка е следната:

Подсъдимата Г. ЯК. К. е български гражданин. Родена е на 13.06.1960 г. в гр. Цар Калоян и живее в гр. Цар Калоян. Има основно образование, омъжена е, не е осъждана.

През 2004 г. подс. К. решила да си осигури доходи по неправомерен начин. За целта тя се сдобила с неистински официален документ - експертно решение № 4078/06.12.2004 г. /л. 3, том 3 от ДП/, на което бил придаден вид, че е издадено от ТЕЛК за общи заболявания при МБАЛ „Св. Иван Рилски” - гр. Разград. В експертното решение било посочено, че К. е с трайно намалена работоспособност, в размер на 75%, считано от 08.11.2004 г., с водеща диагноза „Варикозни вени на долните крайници“. На посоченото решение бил придаден вид, че представлява писмено изявление на д-р П.И.И., д-р В.К.Ш. и д-р Р. Д.а Д., които към посочената в решението дата били съответно председател и членове на ТЕЛК за общи заболявания при МБАЛ „Св.Иван Рилски”- гр. Разград, а не на лицето, което действително го е съставило. През 2006 г. подс. К. се сдобила с втори неистински официален документ - експертно решение № 2043/25.08.2006 г. /л. 4, том 3 от ДП/, с пожизнен срок на инвалидност. На това решение също бил придаден вид, че е издадено от ТЕЛК за общи заболявания при МБАЛ „Св.Иван Рилски” - гр. Разград. В експертното решение било посочено, че К. е с трайно намалена работоспособност, в размер на 75%, считано от 08.11.2004 г., с водеща диагноза „Варикозни вени на долните крайници“. На посоченото решение бил придаден вид, че представлява писмено изявление на д-р П.И.И., д-р В.К.Ш. и д-р Р. Д.а Д., които към посочената в решението дата били съответно председател и членове на ТЕЛК за общи заболявания при МБАЛ „Св.Иван Рилски”- гр. Разград, а не на лицето, което действително го е съставило.

1. На 05.01.2005 г. подс. К. се явила в сградата на Районно управление „Социално осигуряване“ в гр. Разград /сега ТП на НОИ-гр. Разград/. Там тя представила, пред св. Е.С.Я. - специалист в РУ „Социално осигуряване“ - гр. Разград (разпит на л. 192, т. 1), експертно решение № 4078/06.12.2004 г. на ТЕЛК за общи заболявания при МБАЛ „Св.Иван Рилски”, подписани от нея

молба с вх. №226/05.01.2005 г. (л. 5, т. 3) за отпускане на лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване и заявление с вх.№ 227/05.01.2005 г. (л. 7, т. 3) за отпускане на социална пенсия за инвалидност по чл. 90 от КСО, както и документи, удостоверяващи трудовият ѝ стаж. По този начин подс. К. съзнателно и противозаконно се ползвала от експертно решение № 4078/06.12.2004 г. на ТЕЛК за общи заболявания при МБАЛ „Св.Иван Рилски“-гр.Разград, въпреки че знаела, че посоченият документ е неистински официален документ, тоест, че на това експертно решение само е придаден вид, че представлява документ, издаден по установения ред и форма от посочените в него длъжностни лица - председател и членове на ТЕЛК за общи заболявания при МБАЛ„Св.Иван Рилски“- гр.Разград, в кръга на службата им. Въз основа на подадените експертно решение, заявления и др. документи, с разпореждане № *****/03.02.2005 г. /л. 13, том 3 от ДП/ на директора на РУ „Социално осигуряване“ - гр. Разград, на подс. К. били отпуснати:

- лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване, за трайно намалена работоспособност /вид и степен на увреждане от 71 до 90 на сто/ по чл. 74, ал.1 от КСО, пожизнено, от 03.02.2005г., в размер на 68,90 лева и

- лична социална пенсия за инвалидност, за трайно намалена работоспособност /вид и степен на увреждане от 71 до 90 на сто/ по чл.90,ал.1 от КСО, пожизнено, от 03.02.2005г., в размер на 14,58 лева.

Общият размер на пенсиите и съответно месечната сума, която била определена първоначално да бъде изплащана на подсъдимата е в размер на 83,48 лева. Впоследствие размерът на сумите, отпуснати като пенсии на подсъдимата, поради това, че е нетрудоспособна, били увеличавани на няколко пъти през инкриминирания период, като обвиняемата получавала суми, съобразно посоченото в съответните справки от ТП на НОИ - Разград, подробно описани и в заключението на назначената по делото съдебно-икономическа експертиза.

Така отпуснатите пенсия за инвалидност поради общо заболяване и лична социална пенсия за инвалидност подс. К. получавала за периода от 08.11.2004 г. до 30.04.2018 г. За периода от ноември 2004 г. до февруари 2006 г. пенсиите на подс. К. били изплащани по разплащателен картон от Пощенска станция 7280 в гр. Цар Калоян, а от 03.2006 г. до 04.2018 г. пенсиите са превеждани по посочена от подсъдимата банкова сметка в ЦКБ.

Общият размер на пенсиите, които били изплатени на подсъдимата от НОИ-гр.София, чрез РУ „Социално осигуряване“- гр. Разград, за периода от 08.11.2004 г. до 30.04.2018 г., е 27 252.15 лева.

По този начин подс.Г.К. съзнателно и противозаконно се ползвала от експертно решение № 4078/06.12.2004 г. на ТЕЛК за общи заболявания при МБАЛ „Св.Иван Рилски” - гр. Разград, въпреки, че знаела, че посоченият документ е неистински официален документ.

С разпореждане №2146-16-55/19.04.2018 г. на директора на РУ „Социално осигуряване“- гр. Разград /л. 34, том 3 от ДП/, изплащането на

пенсиите било спряно, считано от 01.05.2018 г., на основание чл. 95, ал. 2 от КСО, поради представяне на доказателства за обстоятелства, които могат да доведат до прекратяване на получаваните пенсии, съгласно чл. 96, ал. 1 от КСО.

2. Св. Т.Д.Д. (разпит на л. 151, т. 1) работела като социален работник в отдел „Хора с увреждания и социални услуги“ към Дирекция „Социално подпомагане“ - гр. Разград, с работно място гр. Цар Калоян. На 01.04.2005 г. подс. К. представила пред св. Д., на работното ѝ място в гр. Цар Калоян, експертно решение № 4078/06.12.2004 г. на ТЕЛК за общи заболявания при МБАЛ „Св.Иван Рилски“- гр. Разград и молба-декларация с вх. №893/01.04.2005 г. (л. 46, т. 3) за отпускане на месечна добавка за социална интеграция, с която декларира, че притежава експертно решение № 4078/06.12.2004 г. на ТЕЛК за общи заболявания при МБАЛ „Св.Иван Рилски“ - гр. Разград и желае да ѝ бъдат отпуснати месечни добавки за социална интеграция за транспортни услуги, диетично хранене и лекарствени продукти, както и други документи. Със заповед № 893/16.06.2005 г. /л. 71, том 3 от ДП/ на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ - гр. Разград, въз основа на подадените експертно решение, молба-декларация и др. документи, на подс. К., считано от 01.06.2005 г., били отпуснати месечна интеграционна добавка за транспортни услуги, в размер на 8,25 лева и месечна интеграционна добавка за диетично хранене и лекарствени продукти, в размер на 8,25 лева. По този начин подс. К. отново съзнателно и противозаконно се ползвала от експертно решение № 4078/06.12.2004 г. на ТЕЛК за общи заболявания при МБАЛ „Св.Иван Рилски“- гр. Разград, въпреки, че знаела, че посоченият документ е неистински официален документ.

3. Св. А.А.У. (разпит на л. 190, т. 1) работела като социален работник в отдел „Хора с увреждания и социални услуги“ към Дирекция „Социално подпомагане“ - гр. Разград с работно място гр. Цар Калоян.

На 05.01.2006 г. подс. К. представила пред св. У., на работното ѝ място в гр. Цар Калоян, експертно решение № 4078/06.12.2004 г. на ТЕЛК за общи заболявания при МБАЛ „Св.Иван Рилски“- гр. Разград, заявление- декларация с вх.№ 70/05.01.2006 г. /л. 47, том 3/ за отпускане на месечни добавки за социална интеграция, с която декларира, че притежава експертно решение № 4078/06.12.2004 г. на ТЕЛК за общи заболявания при МБАЛ „Св.Иван Рилски“- гр. Разград и желае да ѝ бъдат отпуснати месечни добавки за социална интеграция за транспортни услуги.

Със заповед № 70/20.01.2006 г. (л. 70, т. 3) на директора на Дирекция „Социално подпомагане“- гр. Разград, въз основа на подадените експертно решение, молба-декларация и др. документи, на подс. К. била отпусната месечна интеграционна добавка за транспортни услуги, в размер на 8,25 лева, считано от 01.01.2006 г.

По този начин подс. К. отново съзнателно и противозаконно се ползвала от експертно решение № 4078/06.12.2004 г. на ТЕЛК за общи заболявания при МБАЛ „Св.Иван Рилски“- гр. Разград, въпреки че знаела, че посоченият

документ е неистински официален документ.

4. На 29.09.2006 г. подс. К. отново представила пред св. Д., на работното ѝ място в гр. Цар Калоян, ЕР № 2043/25.08.2006 г. на ТЕЛК за общи заболявания при МБАЛ „Св.Иван Рилски“- гр. Разград и молба-декларация с вх.№ 1046/29.09.2006 г. (л. 58, т. 3) за отпускане на месечна добавка за социална интеграция, с която декларира, че притежава експертно решение № 2043/25.08.2006 г. на ТЕЛК за общи заболявания при МБАЛ „Св.Иван Рилски“- гр. Разград и желае да ѝ бъдат отпуснати месечни добавки за социална интеграция за транспортни услуги и за диетично хранене и лекарствени продукти, както и други документи. Със заповед №1046/20.01.2009 г. (л. 67, т. 3) на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ - гр. Разград, въз основа на подадените експертно решение, молба-декларация и др. документи, на подс. К., считано от 01.01.2009 г. до 30.09.2011 г., били отпуснати месечна интеграционна добавка за транспортни услуги, в размер на 9,75 лв. и месечна интеграционна добавка за диетично хранене и лекарствени продукти, в размер на 9,75 лв.

По този начин подс. К. отново съзнателно и противозаконно се ползвала от експертно решение №2043/25.08.2006. на ТЕЛК за общи заболявания при МБАЛ „Св.Иван Рилски“- гр. Разград, въпреки, че знаела, че посоченият документ е неистински официален документ.

5. Св. Й.И.Й. (разпит на л. 148, т. 1) работел като социален работник в отдел „Хора с увреждания и социални услуги“ към Дирекция „Социално подпомагане“ – гр. Разград, с работно място гр. Цар Калоян. На 28.10.2011 г. подс. К. представила пред св. Й., на работното му място в гр. Цар Калоян, експертно решение № 2043/25.08.2006 г. на ТЕЛК за общи заболявания при МБАЛ „Св.Иван Рилски“- гр. Разград и молба- декларация с вх.№ ЦК 182/28.10.2011 г. (л. 49, т. 3) за отпускане на месечна добавка за социална интеграция, с която декларира, че притежава експертно решение №2043/25.08.2006 г. на ТЕЛК за общи заболявания при МБАЛ „Св.Иван Рилски“- гр. Разград и желае да ѝ бъдат отпуснати месечни добавки за социална интеграция за транспортни услуги, диетично хранене и лекарствени продукти, както и др. документи.

Със заповед № ЦК 182/02.11.2011 г. /л. 65, том 3/ на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ - гр. Разград, въз основа на подадените експертно решение, молба-декларация и др. документи, на подс. К., считано от 01.10.2011 г. до 31.10.2016 г., били отпуснати месечна интеграционна добавка за транспортни услуги, в размер на 9,75 лева и месечна интеграционна добавка за диетично хранене и лекарствени продукти, в размер на 9,75 лева. По този начин подс.Г.К. отново съзнателно и противозаконно се ползвала от експертно решение № 2043/25.08.2006 г. на ТЕЛК за общи заболявания при МБАЛ „Св.Иван Рилски“- гр. Разград, въпреки, че знаела, че посоченият документ е неистински официален документ.

6. На 25.11.2016 г. подс. К. отново представила пред св. Й., на работното му място в гр. Цар Калоян, експертно решение № 2043/25.08.2006 г. на ТЕЛК за общи заболявания при МБАЛ „Св.Иван Рилски“ - гр. Разград и

заявление-декларация с вх. № ЗИХУ 32/Д-РР1698/25.11.2016 г. (л. 50, т. 3) за отпускане на месечна добавка за социална интеграция, с която декларира, че притежава експертно решение № 2043/25.08.2006 г. на ТЕЛК за общи заболявания при МБАЛ „Св.Иван Рилски” - гр. Разград и желае да ѝ бъдат отпуснати месечни добавки за социална интеграция за транспортни услуги, диетично хранене и лекарствени продукти, както и др. документи. Със заповед №ЗИХУ 32/Д-РР-1698/29.11.2016 г. (л. 62, т. 3) на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ - гр. Разград, въз основа на подадените експертно решение, молба-декларация и др. документи, на подс. К., считано от 01.11.2016 г. до 30.11.2021 г., били отпуснати месечна интеграционна добавка за транспортни услуги, в размер на 9,75 лв. и месечна интеграционна добавка за диетично хранене и лекарствени продукти, в размер на 9,75 лв.

По този начин подс. К. отново съзнателно и противозаконно се ползвала от експертно решение № 2043/25.08.2006 г. на ТЕЛК за общи заболявания при МБАЛ „Св.Иван Рилски”- гр. Разград, въпреки, че знаела, че посоченият документ е неистински официален документ. Изплащането на месечните интеграционни добавки за транспортни услуги, диетично хранене и лекарствени продукти по отношение на обвиняемата било спряно със заповед №ЗИХУ 32/ДРР/1698/02.05.2018 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ - гр. Разград.

Общият размер на месечните интеграционни добавки за транспортни услуги, диетично хранене и лекарствени продукти, които били изплатени на подсъдимата от Агенция „Социално подпомагане”- гр. София, чрез Дирекция „Социално подпомагане”- гр. Разград, за периода от 01.05.2005 г. до 31.08.2018 г., е 3 133.75 лв.

За периода от април 2007 г. до август 2009 г., от подс. К. са подадени и молби по реда на чл. 19, ал. 1 от ППЗСП /изплащане на билети на лица с увреждания/, като сумата изплатена по тях е в общ размер на 169 лв.

За периода от 08.11.2004 г. до 30.04.2018 г. на Г. ЯК. К. са изплатени суми, като лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване и социална пенсия за инвалидност, в размер на 27 252.15 лева.

За периода от 01.05.2005 г. до 31.08.2018 г. на Г. ЯК. К. са изплатени социални добавки по реда ППЗИХУ, с общ размер 3 133.75 лв., от които:

за транспортни разходи - 1 496.25 лв.

за диетично хранене и лекарства - 1 468.50 лв.

за безплатно пътуване с БДЖ /билети/ - 169 лв.

В ЕР № 4078/06.12.2004 г.:

- подписът след текста „председател“ НЕ Е ИЗПЪЛНЕН от П.И.И.,
- подписът за първи член на комисията НЕ Е ИЗПЪЛНЕН от В.К.Ш.,
- подписът за втори член на комисията вероятно НЕ Е ИЗПЪЛНЕН от Р. Д.а Д..

В ЕР № 2043/25.08.2006 г.:

- подписът след текста „председател“ НЕ Е ИЗПЪЛНЕН от П.И.И.,
- подписът за първи член на комисията НЕ Е ИЗПЪЛНЕН от В.К.Ш.,
- подписът за втори член на комисията вероятно НЕ Е ИЗПЪЛНЕН от Р. Д.а Д..

-подписът за трети член на комисията Е ИЗПЪЛНЕН от Я.С. П.

В ЕР № 4078/06.12.2004 г. и ЕР № 2043/25.08.2006 г. отпечатъците от кръгъл печат са положени с печата на ТЕЛК при МБАЛ „Св.Иван Рилски“-Разград.

В графа „получих решението“ в ЕР № 4078/06.12.2004 г. подписът Е ИЗПЪЛНЕН от Г. ЯК. К..

В графа „получих решението“ в ЕР № 2043/25.08.2006 г. подписът НЕ Е ИЗПЪЛНЕН от Г. ЯК. К..

В графа „подпис“ в Предложение за пенсиониране - молба с вх.№ 226/05.01.2005 г., подписът Е ИЗПЪЛНЕН от Г. ЯК. К..

В графа „подпис“ в Заявление обр.П-2 с вх.№ 227/05.01.2005 г., подадено до Директора на РУСО-Разград, подписът НЕ Е ИЗПЪЛНЕН от Г. ЯК. К..

В Молба за отпускане на месечна добавка за социална интеграция с вх. № 893/01.04.2005 г., подписът Е ИЗПЪЛНЕН от Г. ЯК. К..

В Молба за отпускане на месечна добавка за социална интеграция с вх. № 70/05.01.2006 г., подписът Е ИЗПЪЛНЕН от Г. ЯК. К..

В Молба за отпускане на месечна добавка за социална интеграция с вх. № 1046/29.09.2006 г., подписът НЕ Е ИЗПЪЛНЕН от Г. ЯК. К..

В Молба за отпускане на месечна добавка за социална интеграция с вх. № ЦК 182/28.10.2011 г. подписът НЕ Е ИЗПЪЛНЕН от Г. ЯК. К..

В Заявление-декларация за отпускане на месечна добавка за социална интеграция с вх.№ ЗИХУ32/Д-РР/1698/25.11.2016 г. /вх.№ ЦК 188/25.11.2016 г. и подадени до директора на ДСП-Разград в графите на заявителя подписът Е ИЗПЪЛНЕН от Г. ЯК. К..

Към 30.11.2019 г. Г.К. не е страдала от заболяване на съдовата система. При преглед и изследване от съдов хирург на 30.11.2019 г. не е установено заболяване на съдовата система. Преди това К. не е била консултирана със съдов хирург за да се обективизира венозната недостатъчност. Диагнозата, посочена в експертните решения, не е апаратно верифицирана през 2004 г., 2006 г. и към 06.10.2011 г.

Към 06.12.2004 г. и 25.08.2006 г., когато са издадени експертните решения, подс. К. не е страдала от заболяванията, посочени в тях, защото няма обективни медицински данни за такива.

По описания начин, за периода от 05.01.2005 г. до 31.08.2018 г., подсъдимата получила пари, на обща стойност 27 252, 15 лева,

представляващи изплатени лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване и лична социална пенсия за инвалидност, собственост на НОИ-гр.София и пари, на обща стойност 3 133, 75 лева, представляващи изплатени месечни добавки за социална интеграция за транспортни услуги, месечни добавки за социална интеграция за диетично хранене и лекарствени продукти и месечни добавки за социална интеграция за безплатно пътуване с БДЖ /билети/, собственост на Агенция за социално подпомагане - гр. София, всичко на обща стойност 30 385, 90 лева.

В хода на наказателното производство е направено възможното, за да се осигури разкриване на обективната истина, извършено е обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото, доказателствата са подложени на проверка и фактическа обстановка е установена по несъмнен начин. Фактическата обстановка не се оспорва и пред въззивния съд. Няма противоречия в доказателствената съвкупност. Няма неизяснени обстоятелства и оспорвани факти от страните. Въз основа на самопризнанието и:

- показанията на свидетелите /служители на РУСО и ДСП, на ТЕЛК – св. П. И. (л. 142, т. 1) и св. Р. Д. (л. 144, т.1), на РЦЗ – св. А. С. (л. 207, т. 1), на НОИ – св. К. К. (л. 203, т. 1), св. Я. П. (л. 132, т.1), личният лекар на подсъдимата – св. С. (л. 153, 170 т. 1)/,
- заключенията на назначените експертизи (т. 2): комплексна техническа и почеркова експертиза тройна комплексна техническа и графическа експертиза, комиссионна съдебно-медицинска експертиза, повторна комиссионна съдебно-медицинска експертиза, допълнителна съдебно-медицинска експертиза, съдебно икономическа експертиза. Заключенията са ясни и обосновани. Няма съмнение в правилността им.
- приложените писмени доказателства – посочените експертни решения, молби и заявления и заповеди за отпускане на парични средства, въз основа на подадените молби и заявления, които са посочени по-горе, медицинска документация, справки за получени пенсии, за получени социални помощи, справки за изплатени суми, справка за съдимост рег. №58/11.01.2022 г. (л. 112, т. 1), характеристична справка (л. 116, т. 1), декларация за материално и семейно положение (л. 121, т. 1) и др.

могат да се направят обосновани и безспорни изводи за фактическата обстановка по делото.

Установено е, че К. не е страдала от такова заболяване към 2004 г., че реквизитите и определеният процент ТЗР не съответства на посочените диагнози, че процесните експертни решения не са подписани от членовете на ТЕЛК, че не е възможно К. да се е явила пред състава на ТЕЛК. Съответно решенията на ТЕЛК са неистински. Доколкото К. не е спазила процедурите по явяване пред ТЕЛК за оценка на работоспособността, не е подала молба в съответното деловодство, не се е явила пред комисията, очевидно е съзнавала, че решенията с които се е сдобила са неистински.

Въпреки това, с цел да получи материални облаги ги е представила, пред компетентните служители и подала съответните заявления и молби за получаване на лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване и лична социална пенсия за инвалидност, месечни добавки за социална интеграция за транспортни услуги, месечни добавки за социална интеграция за диетично хранене и лекарствени продукти и месечни добавки за социална интеграция за безплатно пътуване с БДЖ.

Тези неистински документи създали привидно правно основание за разпореждане от страна на компетентните служители и отпускане на пенсия и добавки. Без представените експертни решения не би имало основание за отпускането на пенсии и месечни добавки. Вследствие на акта на имуществено разпореждане от страна на заблудените лица, Г.К. получила в гр. Цар Калоян и в гр. Разград, без правно основание, чуждо движимо имущество:

- пари, на обща стойност 27 252.15 лева, представляващи изплатени лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване и лична социална пенсия за инвалидност, собственост на НОИ-гр.София и –

- пари, на обща стойност 3 133.75 лева, представляващи изплатени месечни добавки за социална интеграция за транспортни услуги, месечни добавки за социална интеграция за диетично хранене и лекарствени продукти и месечни добавки за социална интеграция за безплатно пътуване с БДЖ /билети/, собственост на Агенция за социално подпомагане - гр.София,

всичко на обща стойност 30 385.90 лева, с намерение да го присвои.

Обвинението е доказано.

Подсъдимата К. е осъществила от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл. 212, ал. 1, пр. 2 във вр. с чл. 26, ал. 1 НК, тъй като в периода от 05.01.2005 г. до 31.08.2018 г., в гр. Разград и в гр. Цар Калоян в условията на продължавано престъпление, чрез използване на неистински официални документи - експертно решение №4078/06.12.2004 г. и експертно решение №2043/25.08.2006 г., на които е придаден вид, че са издадени от ТЕЛК за общи заболявания при МБАЛ „Св. Иван Рилски Разград” АД, получила без правно основание, чуждо движимо имущество - пари, на обща стойност 30 385, 90 лева, с намерение да го присвои.

Експертното решение е официален документ съгласно чл. 93, т. 5 НК, тъй като се издава по установени ред и форма от длъжностно лице в кръга на службата му.

Процесните експертни решения са неистински документи, по смисъла на чл. 93, 6 НК, тъй като е установено, че не са подписани и съставени от членовете на ТЕЛК при МБАЛ „Св. Иван Рилски“ Разград АД, чиито имена са посочени в решението, а им е придаден вид, че представляват конкретно писмено изявление на същите лица.

Подсъдимата К. е използвала тези неистински официални документи - процесните експертни решения, тъй като ги е представила със съответните

молби, заявления и декларации пред служители на РУ “Социално осигуряване“ и Дирекция “Социално подпомагане” и по този начин получила парични плащания – пенсии и помощи, без правно основание, тъй като не е отговаряла на условията за отпускане на пенсия и подпомагане. Престъплението е извършено при пряк умисъл. К. е знаела, че не се явила пред комисия и не са издадени решения на ТЕЛК и няма основание да получи плащанията за пенсия и съответните добавки. Действала е съзнателно и е желала да получи посочените средства, макар да е наясно, че няма основание за това. Намерението ѝ е било да присвои съответните парични средства. С това осъществява състава на престъпление по чл. 212, ал. 1, пр. 2 НК.

Подсъдимата е извършила описаните деяния през непродължителен период от време и при една и съща обстановка. Деянията са от един и същ вид и са осъществени при еднородност на вината и представляват продължавано престъпление по чл. 26, ал. 1 НК.

За престъплението по чл. 212, ал. 1 НК се предвижда наказание лишаване от свобода за срок от две до осем години.

Обосновано, при индивидуализация на наказанието, съдът е отчел като смекчаващо обстоятелство факта, че подсъдимата не е осъждана, социалното ☐ положение, направеното признание, обстоятелството, че страда от съответни заболявания, макар не в степента, отразена в неистинските експертни решения и като отегчаващо обстоятелство дългия инкриминиран период и високата стойност на полученото имущество.

В съдебно заседание пред първоинстанционния съд прокурорът е пледирал за определяне на минимално наказание и осъждане на 1 година и 4 месеца лишаване от свобода, чието изпълнение да бъде отложено на основание чл. 66 НК.

Защитникът е пледирал за определяне на наказанието при условията на чл. 55 НК.

Съдът е определил минималното наказание – 2 година лишаване от свобода и на основание чл. 58а НК го намалил с 1/3 и осъдил К. на 1 година и 4 месеца лишаване от свобода. Съставът на въззивния съд намира, че наказанието е съответно на извършеното, че при определянето му са съобразени смекчаващите и отегчаващите вината обстоятелства и наказанието е необходимо за постигане на целите по чл. 36 НК. Предвид разпространеността на този вид престъпления по чл. 212 НК е необходимо и достатъчно наказание, за да се постигне превенция спрямо другите членове на обществото. Смекчаващите обстоятелства не са многобройни или изключителни. Освен това след редукцията наложеното наказание е под минимума, предвиден в чл. 212 НК. Няма основание за по-голямо снизхождание, като се вземат предвид броя на деянията и периода, в който са извършени, обстоятелството, че по този начин се накърняват социалните фондове на държавата, които са предназначени да осигурят закрила на уязвими лица.

Обоснована е преценката на РС, че са налице условията на чл. 66 НК и

не се налага ефективно изтърпяване на наказанието лишаване от свобода, за да се постигнат целите по чл. 36 НК. Съдът счита, че протеклият наказателен процес, факта на осъждането, възможността да се приведе в изпълнение наложеното наказание са достатъчни, за да се окаже нужното въздействие.

Предявени са граждански искиове и са конституирани като граждански ищец ощетените юридически лица:

- НОИ гр. София, претендиращо подсъдимата да бъде осъдена да му заплати сумата от 27 252, 15 лв. – обезщетение за имуществени вреди от престъплението, ведно със законната лихва;

- Агенция “Социално подпомагане” гр. София, претендиращо подсъдимата да бъде осъдена да му заплати сумата от 3 133,75 лв. – обезщетение за имуществени вреди от престъплението, ведно със законната лихва.

Гражданските искиове са доказани и основателни. Безспорно са установени сумите, които К. е получила, без правно основание, в резултат на използването на неистинските официални документи.

Наказателното производство е образувано с постановление от 12.04.2018 г. К. е привлечена като обвиняем с постановление от 24.01.2022 г.

Исковете са предявени на 01.04.2022 г. и на 04.04.2022 г.

Исковете са с правно основание чл. 45 3ЗД. Ощетените ЮЛ претендират за обезщетяване на имуществените вреди, които са претърпели в резултат на престъплението – извършени плащания без правно основание, въз основа на представените от подсъдимата неистински документи. Тези суми следва да се възстановят от подсъдимата, тъй като съгласно чл. 45 3ЗД е длъжна да вредите, които виновно е причинила.

Съгласно чл. 114, ал. 3 3ЗД давността за вземания от непозволено увреждане почва да тече от откриването на дееца. Съответно гражданските искиове не са погасени по давност. /Решение № 2 от 25.I.1974 г. по гр. д. № 101/73 г., ОСГК/. Не се прилага давността по чл. 111 3ЗД, отнасяща се за периодични плащания.

Съставът на въззивния съд споделя правните изводи на Разградски РС и при проверка на законността, обосноваването и справедливостта на обжалваната присъда не се установяват нарушения, предполагащи отмяната или изменението ѝ.

Поради това съдът

РЕШИ:

Потвърждава присъда №24/26.04.2022 г. по нохд №116/2022 г. на Районен съд Разград.

Решението не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____